

København, den 10. december 2012

Sagsnr. 2012-3454/MKJ/JML
1. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har jurachef, advokat A, X, klaget over advokat B.

Sagens tema:

Jurachef, advokat A, har klaget over, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at have rettet henvendelse direkte til X's direktør Y, selv om jurachef, advokat A, havde meddelt, at korrespondance skulle tilgå ham.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 16. oktober 2012.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at advokat B i forbindelse med X's research til brug for (udarbejdelse af produktet) på vegne af Z A/S havde korrespondance med X's direktør og direktion.

I forlængelse af advokat Bs e-mail til direktøren og direktionen for X den 19. og 21. september 2012 anførte jurachef, advokat A bl.a. følgende i e-mail af 21. september 2012 til advokat B:

"[...]

Jeg repræsenterer X og dine fremtidige henvendelser bedes rettet til mig.

Med venlig hilsen

A, advokat
Jura, X Jura Politik Strategi

[...]"

Uanset denne e-mail fremsendte advokat B efterfølgende e-mails direkte til direktøren, direktionen for X, dog cc. jurachef, advokat A, og i visse e-mails direkte til jurachef, advokat A, men cc. direktøren m.fl..

I e-mail af 23. september 2012 til advokat B skrev jurachef, advokat A bl.a.:

"[...]

Kære B,

På trods af min henvendelse til dig i fredags kan jeg se, at du fortsat vælger direkte at rette direkte henvendelse til min klient.

Som jeg har orienteret dig om, er det min opfattelse, at henvendelsen er ukollegial. På den baggrund vil jeg rette henvendelse til Advokatsamfundet.

[...]"

I e-mail af 25. september 2012 til bl.a. jurachef, advokat A, anførte advokat B bl.a.:

[...]

Kære A

*Hverken du eller andre kan "overtage" direktørens lovbestemte funktion som **ansvarshavende redaktør** endsige **det straffe- og civilretlige ansvar**, der er forbundet hermed.*

Det er således ikke mig – men tilsyneladende dig (!) – der har misforstået mediansvarslovens system.

Jeg har opfordret jer til at bekræfte, at direktøren ville være ansvarlig for [produktet], jf. mediansvarlovens § 21, hvilket I ikke ønskede.

*Det er min professionelle pligt (og dermed ret), at sikre dokumentation for, at de subjektive betingelser for straf for direktøren – for **nu bagvaskelse (!)**, jf. **straffelovens § 268** – er opfyldt.*

[...]

Og jeg beder dig holde dit ord og forelægge sagen for Advokatmyndighederne, så vi kan få bekræftet, at du tager fejl – medmindre dsu selv erkender det og indstiller din fremturen. Vi kunne passende samtidig få afklaret, om jeres bestandige afværgeforsøg er i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

[...]

Så må jeg frabede mig dine udlægninger af min professionelle varetagelse af min opgave som værende udtryk for en ”provokation” – og lad os få endeligt afklaret, hvem af os, der agerer, som det sig hør og bør!

Jeres advokat (...) (C) har i en anden sag mod jer tilsvarende tilladt sig at antyde, at jeg handlede i strid med de advokatetiske regler. Jeg forelagde selv spørgsmålet for Advokatmyndighederne, og jeg er sikker på, at du hos C kan få bekræftet, at han nu erkender, at også han tog fejl!

[...]”

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det er et grundlæggende princip og udgangspunkt, at når en klient er repræsenteret af en advokat, må modpartens advokat ikke rette direkte henvendelse til klienten. Forbuddet mod en advokats direkte henvendelse til modpartens klient er bl.a. begrundet i, at en klient ved at antage advokat sikres mulighed for sjælefred i en verserende sag og at undgå situationer, hvor modpartens advokat forsøger at presse modparten til uhensigtsmæssige dispositioner.

Advokatnævnet finder, at de hensyn, som forbuddet mod direkte henvendelse til modpartens klient skal tilgodese, ikke finder anvendelse i situationer, hvor sagen hos modparten varetages af en virksomhedsansat advokat. Advokatnævnet bemærker, at advokat B har holdt advokat A orienteret om sine henvendelser til X's direktion.

Under disse omstændigheder finder Advokatnævnet, at advokat B ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat B.

Herefter bestemmes:

Advokat B frifindes.

På nævnets vegne

Henrik Linde